

Servant

You served me well, Prytherch.
From all my questionings and doubts;
From brief acceptance of the times'
Deities; from ache of the mind
Or body's tyranny, I turned,
Often after a whole year,
Often twice in the same day,
To where you read in the slow book
Of the farm, turning the fields' pages
So patiently, never tired
Of the land's story; not just believing,
But proving in your bone and your blood
Its accuracy; willing to stand
Always aside from the main road,
Where life's flashier illustrations
Were marginal.

Not that you gave
The whole answer. Is truth so bare,
So dark, so dumb, as on your hearth
And in your company I found it?
Is not the evolving print of the sky

Servent

Em vas servir bé, Prytherch.
Des de totes les meves preguntes i dubtes.
Des del breu acceptar dels déus dels temps.
Des del dolor mental,
des del cos i la seva tirania,
em girava i vaig fer-ho sovint després d'un any sencer,
sovint dues vegades cada dia,
cap a on llegies en el llibre lent
de la masia, passant les pàgines dels camps
amb tanta paciència, sense cansar-te mai
de la història de la terra, i no només creient,
sinó provant la seva fidelitat
en els teus ossos i la teva sang.
Disposat sempre a quedar apartat
de carreteres principals, en llocs
on fossin marginals
els més flagrants exemples de la vida.

No és que em donessis
la resposta completa. ¿És tan nua la veritat,
tan fosca i tan muda, com en la teva companyia
la vaig trobar a la teva llar?
L'evolució impresa en el cel,

To be read, too; the mineral
Of the mind worked? Is not truth choice,
With a clear eye and a free hand,
From life's bounty?

Not choice for you,

But seed sown upon the thin
Soil of a heart, not rich, nor fertile,
Yet capable of the one crop,
Which is the bread of truth that I break.

no és també per llegir-la? I el mineral
de la ment per treballar-lo? No és la veritat
l'elecció feta amb ull clar i mà lliure
des de la recompensa de la vida?

Per a tu, cap elecció:

només el gra sembrat damunt la terra prima
d'un cor ni ric ni fèrtil,
que és encara capaç de l'única collita,
que és el pa que trenco, el de la veritat.

On the Farm

There was Dai Puw. He was no good.
They put him in the fields to dock swedes,
And took the knife from him when he came home
At late evening with a grin
Like the slash of a knife on his face.

There was Llew Puw, and he was no good.
Every evening after the ploughing
With the big tractor he would sit in his chair,
And stare into the tangled fire garden,
Opening his slow lips like a snail.

There was Huw Puw, too. What shall I say?
I have heard him whistling in the hedges
On and on, as though winter
Would never again leave those fields,
And all the trees were deformed.

And lastly there was the girl:
Beauty under some spell of the beast.
Her pale face was the lantern
By which they read in life's dark book
The shrill sentence: God is love.

A la masia

Hi havia en Dai Puw. No era un bon noi.
El van posar en els camps a escapçar naps,
li prenien el ganivet en tornar a casa,
tard a la nit, amb un somrís burleta
com si dugués al rostre una ganivetada.

Hi havia en Llew Puw, no era un bon noi.
Cada tarda, després de llaurar el camp
amb aquell gran tractor, s'asseia a la cadira
i mirava l'embullat jardí de foc
obrint els llavis lents com un cargol.

Tampoc faltava en Huw Puw. Què en puc dir?
Moltes vegades l'he sentit
xiulant entre les tanques, talment com si l'hivern
no se n'hagués d'anar mai més dels camps,
i tots els arbres estiguessin deformats.

I finalment la noia: la bellesa embruixada,
no sé com, per la bèstia.
La seva cara pàl·lida va ser la llanterna
a la llum de la qual van llegir en el fosc llibre de la vida
l'estrident sentència: Déu és amor.

Gifts

From my father my strong heart,
My weak stomach.

From my mother the fear.

From my sad country the shame.

To my wife all I have
Saving only the love
That is not mine to give.

To my one son the hunger.

Regals

Del meu pare, el cor fort,
l'estómac dèbil.

De la mare, la por.

Del meu trist país, la vergonya.

Per a la meva dona, tot el que posseeixo
llevat de l'amor,
que no és meu per donar-lo.

Per al meu únic fill, la fam.

Exchange

She goes out.
I stay in.
Now we have been
So long together
There's no need
To share silence;
The old bed
Remains made
For two; spirits
Mate apart
From the sad flesh,
Growing thinner
On time's diet
Of bile and gall.

Intercanvi

Ella surt.
Jo em quedo a casa.
Com que hem estat
junts tant de temps,
ja no necessitem
compartir el silenci.
El vell llit
roman fet per a dos:
els esperits
s'ajunten allunyats
de la carn trista,
i es fan més prims
en la dieta del temps,
de bilis i fel.

Service

We stand looking at
Each other. I take the word 'prayer'
And present it to them. I wait idly,
Wondering what their lips will
Make of it. But they hand back
Such presents. I am left alone
With no echoes to the amen
I dreamed of. I am saved by music
From the emptiness of this place
Of despair. As the melody rises
From nothing, their mouths take up the tune,
And the roof listens. I call on God
In the after silence, and my shadow
Wrestles with him upon a wall
Of plaster, that has all the nation's
Hardness in it. They see me thrown
Without movement of their oblique eyes.

Culte

Estem drets i ens mirem els uns als altres.
Agafo el mot "pregària"
i els el mostro. Espero en va,
preguntant-me, els seus llavis, què en faran.
Però ells em tornen tots aquests presents.
Em deixen sol sense cap ressonància
de les que jo, per a l'amén, imaginava.
Del buit que hi ha a aquest lloc de la desesperança
me n'ha salvat la música.
En pujar del no-res la melodia,
les seves boques prenen la tonada,
i les bigues escolten. Crido a Déu
en el silenci que segueix,
i la meva ombra lluita amb ell
en un mur enguixat que conté tota la duresa
de la nació. M'hi veuen derrotat,
sense moure els seus ulls oblics.

The Face

When I close my eyes, I can see it,
That bare hill with the man ploughing,
Corrugating that brown roof
Under a hard sky. Under him is the farm,
Anchored in its grass harbour;
And below that the valley
Sheltering its few folk,
With the school and the inn and the church,
The beginning, middle and end
Of their slow journey above ground.

He is never absent, but like a slave
Answers to the mind's bidding,
Endlessly ploughing, as though autumn
Were the one season he knew.
Sometimes he pauses to look down
To the grey farmhouse, but no signals
Cheer him; there is no applause
For his long wrestling with the angel
Of no name. I can see his eye
That expects nothing, that has the rain's

La cara

En tancar els ulls puc veure'l:
aquell turó pelat on l'home està llaurant,
corrugant aquell sostre ocrós
sota un cel dur. Dessota d'ell hi ha el mas,
ancorat a un port d'herba,
i encara més ensota hi ha la vall
que està abrigant la seva poca gent
amb l'escola, amb la fonda i amb l'església.*
l'inici, el mig camí i l'acabament
del seu viatge lent damunt la terra.

Mai no s'absenta, és com un esclau
que contesta al mandat de la ment
llaurant sense parar, com si no conegués
cap altra estació que la tardor.
A vegades s'atura i mira cap avall,
a la masia grisa, d'on no arriba
cap senyal que l'anima: cap elogi
per a la llarga lluita amb l'àngel sense nom.
Puc veure el seu ull, que res no espera,
que, com la pluja, no és de cap color.

* Moltes esglésies protestants tenen el cementiri dins del recinte.